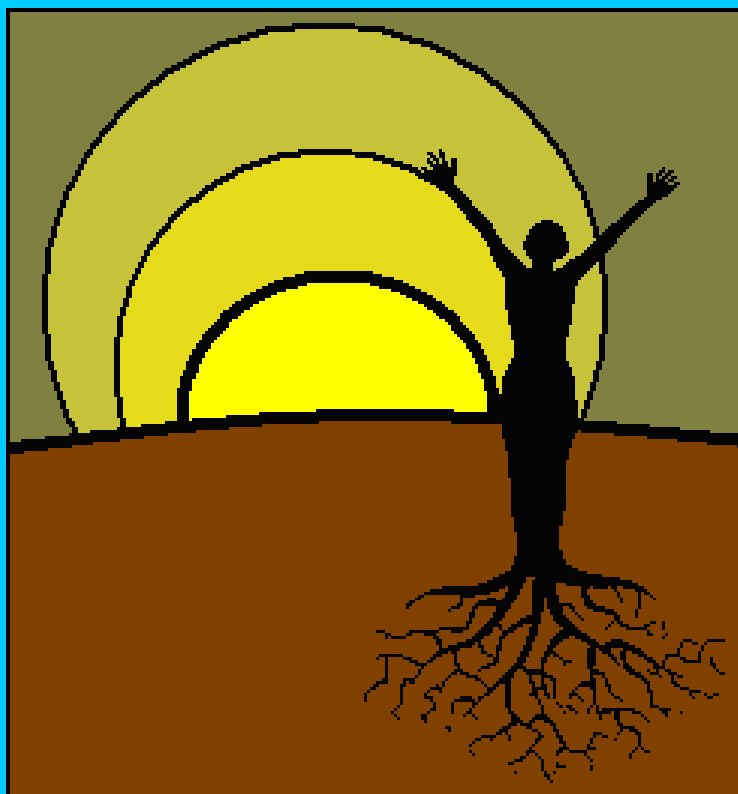

créixer en militància créixer en militants

**reflexió de l'equip c/b
d'iniciació/formació**

El MIJAC és, per damunt de tot,
una eina per ajudar a les persones a descobrir Jesús
i el seu missatge d'amor envers els germans.
És una eina, una eina, sí,
que ajuda a totes les persones (infants, joves i adults)
que tenen la sort de passar-hi.
Perquè el MIJAC modifica la vida d'aquells
que estan oberts a la reflexió personal,
al treball interior, al qüestionament de la seva vida...
En definitiva, d'aquells que són valents
per aplicar la revisió de la seva vida
a la llum de l'Evangelí.

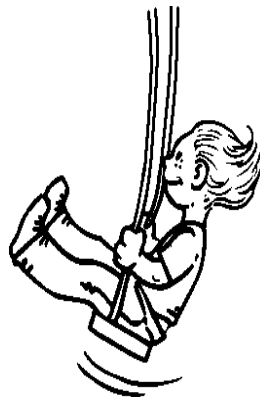
El MIJAC és...
un regal per tots nosaltres,
per tots aquells que hi han passat
i per tots els qui vindran.

És important saber veure amb ulls d'infant
el nostre Moviment,
per tal que siguem conscients:

- De la bellesa que ens envolta...
- De l'entorn en el que vivim...
- Del que volem transformar...
- Dels aspectes positius que tenim...
- Del que podem aportar a aquesta societat i a l'Església...

En definitiva, que sapiguem
trobar missatges que alimentin el cor i l'ànima,
que donin esperança i il·lusió...

Ajuda'ns, Jesús, a que el MIJAC
sigui realment **un regal del bon Déu!**

ÍNDEX

INTRODUCCIÓ	- 3 -
NECESSITAT DE CRÉIXER COM A MOVIMENT.....	- 5 -
Plantejament teòric fet al Consell.....	- 5 -
Proposta a treballar aquest curs	- 5 -
Esquema de treball	- 6 -
Final de trajecte.....	- 7 -
REVISIÓ PRIORITAT D'INICIACIÓ/FORMACIÓ.....	- 9 -
REFLEXIÓ DE L'EQUIP D'INICIACIÓ/FORMACIÓ.....	- 13 -
D'on venim?	- 13 -
Què és per a nosaltres el MIJAC?	- 14 -
Què es demana als iniciants	- 15 -
Tenir una mirada d'infant.....	- 17 -
Anar contracorrent.....	- 18 -
Com treballem al MIJAC	- 20 -
Al MIJAC sabem de qui ens hem fiat	- 23 -
Conclusions	- 24 -
Què podem fer-hi?	- 24 -
Com hem de convocar al MIJAC.....	- 25 -
Per acabar.....	- 26 -

INTRODUCCIÓ

Aquest escrit neix a rel de la reflexió que durant tot el curs 2009-2010 hem portat a terme al Consell catalanobalear del MIJAC respecte a la necessitat de créixer al Moviment.

La nostra preocupació ha estat veure com d'un temps ençà el nombre de centres, d'infants i d'animadors en comptes de créixer ha anat a menys i per això hem volgut fer una reflexió que anès més enllà de la simple preocupació pels números i per la disminució de la quantitat de membres al MIJAC.

Partint d'aquest punt de partida, al Consell vam estructurar tot un seguit de treballs a fer entre els quals destaquem:

- Fer un recull de dades dels centres amb una perspectiva històrica. Realitats (barri, poble, àmbit social) on estan o han estat; número d'infants i animadors...
- Fer un recull de testimonis d'animadors i centres que han marxat o han plegat.
- Pensar quin tipus d'informació hem de transmetre als qui no ens coneixen.
- Elaborar una reflexió sobre com fem i com hauríem de fer la convocatòria al MIJAC.
- Elaborar una reflexió sobre l'opció al MIJAC.
- Treballar la formació amb els animadors.
- Fer una reflexió final sobre totes les dades recollides.

El que trobareu en aquestes pàgines són tres punts:

1. El plantejament que ens vam fer al Consell C/B.
2. La revisió de la prioritat sobre la convocatòria al MIJAC.
3. La reflexió que des de l'equip catalanobalear d'iniciació/formació hem fet dins del marc de tot aquest plantejament.

Esperem que ens ajudi a tots a "créixer en militància i créixer en militants".

Bona feina!

Equip catalanobalear d'iniciació/formació.

NECESSITAT DE CRÉIXER COM A MOVIMENT

Plantejament teòric fet al Consell

Davant de la realitat actual ens podem qüestionar sobre el futur del MIJAC. Hi ha una sèrie de dades objectives que tothom pot analitzar i que ens porten a fer-nos aquesta pregunta: cada cop som menys presents a les diòcesis catalanes, el nombre de centres no creix i més aviat desapareixen, i el mateix passa amb els animadors i els infants. Si això no fos suficient, ara ens hauríem de plantejar si la situació del Moviment germà a nivell estatal, el Júnior, AC, ens ha de portar a alguna reflexió nova o no.

Proposta a treballar aquest curs

Tot això ens ha de dur a plantejar-nos com volem enfrontar el nostre futur. Caldria treballar-ne en dos àmbits paral·lels:

- A nivell extern: com donar-nos a conèixer als altres: parròquies, diòcesis, àmbits religiosos, societat en general. Aquí entraria tot el tema de propaganda, informació, màrqueting...
- A nivell intern: una reflexió més àmplia i més pregona sobre com vivim la nostra participació en el Moviment i sobre quin testimoni vivim i transmetem als altres.

No podem caure, però, en un simple recull d'idees i plantejaments més o menys teòrics i més o menys vàlids, que a més ens pot portar a un treball llarg i poc efectiu. Hem de plantejar, més aviat, un esquema de treball que puguem datar i avaluar.

Esquema de treball

QUI	QUÈ	COM	QUAN
Diòcesis	Recull dades dels centres. Realitats (barri, poble, àmbit social) on estan o han estat; núm. d'infants i animadors amb perspectiva històrica (5 anys enrere?)	Investigar als Arxius	Fins a Setmana Santa
	Recull testimonis d'animadors i centres que han marxat o han plegat.	Demandar Testimonis.	Fins a Setmana Santa
	Reflexió sobre les dades	Reflexió a Comi D.	3r trimestre
Equips CB	Elaborar una reflexió sobre la convocatòria al MIJAC	Recollir Material i donar-li coherència	Fins a Setmana Santa
	Elaborar una reflexió sobre la	Recollir Material i	Fins a Setmana

	l'opció al MIJAC	donar-li coherència	Santa
	Treballar la formació	Material	Fins a fi de curs
Consell CB	Anàlisi sociològic general sobre la infància i els joves.	Estudi de dades publicades i fer un resum propi.	Fins a Setmana Santa
	Propaganda	Fer propostes de màrqueting	3r trimestre
	Reflexió sobre les dades	Arribar a conclusions pràctiques	3r trimestre

Final de trajecte

Tot aquest treball ha d'arribar al Consell i acabar a final de curs recollint les propostes concretes per treballar de cara al futur. Si la reflexió s'ha fet bé, hauria de portar a un plantejament comú per treballar com a Moviment i suficientment ampli com perquè cada Diòcesi i centre, el pugui aplicar a la seva realitat.

"...sobre aquesta pedra edificaré la meva Església"

(Mt 16,18)

REVISIÓ PRIORITAT D'INICIACIÓ/FORMACIÓ

El redactat de la prioritat que ens vam marcar durant els cursos 2007-2010 era:

“Vetllar per la convocatòria de nous animadors/es al MIJAC sense oblidar el treball de la iniciació/formació”.

En acabar l'últim curs vam passar unes preguntes per valorar com s'havia portat a terme la prioritat. Aquí us presentem un resum dels aspectes més importants que van sortir:

Fets concrets que han ajudat a treballar la prioritat a nivell de centre, de diòcesi i catalanobalear.

- ✓ A la diòcesi de Vic, en general, hi ha centres en què no hi ha IF, d'altres que només participen a les jornades programades des del moviment, centres que tenen un planning de formació... Dintre de la Diòcesi es treballa a diferents nivells.
- ✓ A la diòcesi de Lleida és present a les reunions de centre el tema dels relleus i la convocatòria de nous animadors/es. També es fan trobades d'iniciants, tant d'iniciació com d'altres de més festives.
- ✓ Des de la diòcesi de Barcelona els iniciadors ho han compartit a les reunions, han fet monogràfics i n'han dedicat una Sessió d'Estudis.

Aquesta prioritat **ha estat adient** a la realitat del centre, de la diòcesi i catalanobalear? S'ha adequat a les vostres necessitats?

- ✓ No s'hauria d'oblidar mai la convocatòria de nous animadors, tant a nivell de centre, com a nivell diocesà i CB.
- ✓ Ha estat adient perquè és el que ens preocupa en el dia a dia.
- ✓ També perquè és el treball que ens correspon com a iniciadors.

Què hem après? En què ens ha ajudat aquesta prioritat?

- ✓ Que cal buscar els relleus i que això requereix d'un esforç i d'un compromís per part de tots. Que ja en la iniciació és bo treballar-ho, i fer veure el procés dels grups a l'hora d'arribar a ser un grup d'iniciació al MIJAC.
- ✓ També el fet de compartir experiències, ser conscients que tots els mètodes tenen aspectes positius i negatius, que a la iniciació cal separar el fons (el contingut que volem transmetre) de les formes (com fem la convocatòria) i tenir sempre clar:
  - ✓ La maduresa del jove.
  - ✓ Què depèn de la convocatòria i què no.
  - ✓ La formació militant de la gent que convoquem.
  - ✓ L'acompanyament que fem als iniciants.

Quines **dificultats** hem trobat per treballar la prioritat?

- ✓ Poca implicació per part dels iniciants.
- ✓ Que els iniciants es creguin la tasca que s'està portant a terme.

- ✓ Com convocar nous animadors/es?
- ✓ Que hi hagi un compromís al centre de fer un bon procés d'iniciació, en cas contrari trobem un gran buit als centres quan els militants deixen el MIJAC.
- ✓ El fet que hi hagi pocs nens fa que no es vegi tant "necessari" buscar més animadors (si hi hagués molts nens i pocs animadors, segur que es faria el possible per buscar un grup d'iniciants que fossin el relleu dels animadors).
- ✓ No hi ha una fórmula màgica.
- ✓ La doble militància pot ser una dificultat.
- ✓ No hi ha ara la mateixa continuïtat que hi havia entre MIJAC i JOC.
- ✓ Molts joves no són a cap moviment i costa que es comprometin en cap lloc.
- ✓ No hi ha hàbit de treball en equip.
- ✓ Falten militants que acompanyin el procés dels iniciants.

Quines **dificultats** observes actualment al centre, a la diòcesi i a nivell catalanobalear?

- ✓ El nombre reduït de nens (amb els que hi ha ara, fins i tot sobren animadors algun dissabte). Això també provoca la desmotivació dels mateixos animadors.
- ✓ Falta de compromís dels joves en general a nivell social.
- ✓ Compromisos limitats i puntuals dels joves.
- ✓ El canvi estructural que s'ha donat a nivell social.

"La formació obliga a prendre compromisos i a lluitar contracorrent en la nostra societat (tal com diu el Concili Provincial Tarraconense, falta l'*humus* social que acompanyi)."

ESCOLA D'INICIADORS, *El repte de la formació al MIJAC*.
 Barcelona, 1998.

REFLEXIÓ DE L'EQUIP D'INICIACIÓ/FORMACIÓ

Per poder entendre el marc referencial d'aquesta reflexió, s'apunten algunes idees que s'han anat reiterant durant el temps durant el qual la prioritat de la iniciació/formació catalanobalear ha estat: *“Vetllar per la convocatòria de nous animadors/es al MIJAC sense oblidar el treball de la iniciació/formació”*.

D'on venim?

- La convocatòria d'animadors es fa d'aquesta manera per la realitat d'animadors militants i iniciants que hi ha, i també perquè és el que hem vist fer sempre.
- No hi ha fòrmules màgiques que funcionin a tot arreu. No és qüestió només de buscar persones, també cal treballar el procés i l'acompanyament dels joves. Falta militants disposats a assumir aquesta tasca.
- Hi ha molts factors socials que no acompanyen en relació als joves potencialment animadors: la falta de maduresa, el poc compromís que són capaços d'assumir, el no creure en la tasca que han de fer, el no identificar-se amb els valors del MIJAC, la manca d'experiència dins dels moviments, el canvi de l'estructura social...
- Hi ha pocs grups de joves a les parròquies i ens trobem amb greus dificultats per fer-los entendre el missatge, el treball i la profunditat que hi demana el MIJAC.
- En alguns casos, els animadors tenen data de caducitat: ens trobem amb un recorregut massa curt dels animadors militants dins del MIJAC. Això fa que en alguns centres hi hagi un gran salt generacional entre animadors.

- Es fan moltes trobades de centre, diocesanes, jornades de formació per a joves animadors, sessions d'iniciació..., que creen bon ambient als grups, permet el descobriment de realitats diferents, la interrelació, el tracte personal, etc.

Què és per a nosaltres el MIJAC?

Després de constatar els punts anteriors, hem d'afirmar que el MIJAC és, per damunt de tot, una eina per ajudar a les persones a descobrir Jesús i el seu missatge d'amor envers els germans. En darrera instància, doncs, el MIJAC es transforma en una eina educativa i evangelitzadora per a totes les persones (infants, joves i adults) que tenen la sort de passar-hi.

Però els joves no arriben sols. Cal sortir a buscar-los i aquesta tasca és essencial en els temps en els que ens toca viure.

No hi ha testimoni més gran que aquell que essent coherent amb allò que viu, convida als altres a fer el mateix:

"Quan aquells dos deixebles el sentiren parlar així, van seguir Jesús. Jesús es girà i, en veure que el seguien, els preguntà:

-Què busqueu?

Els li digueren:

-Rabí -que vol dir «mestre»-, on t'estàs?

Els respon:

-Veni i ho veureu.

Els hi anaren, veieren on s'estava i es quedaren amb ell aquell dia". (Jn 1,37-39)

Només si el nostre testimoni és alegre, convençut, entregat i autèntic, convencerà als altres, els interpel·larà i voldran experimentar allò que ens ha canviat a nosaltres.

Sí, el MIJAC modifica la vida d'aquells que es deixen tocar per la seva "originalitat", de tal manera que són capaços de transmetre als altres allò que hi han descobert:

*"Andreu anà primer a trobar el seu germà Simó i li digué:
-Hem trobat el Messies -que vol dir «ungit».
I el va portar on era Jesús". (Jn 1,41-42)*

I si realment aquesta experiència arriba al cor de la gent, si es deixen *tocar* per la "mística" del MIJAC, llavors seran capaços de demanar-ne la iniciació i ja no ho faran pel que els hagin dit els altres, sinó perquè voldran seguir allò que els dicta el seu cor:

*"-Ara ja no creiem pel que tu dius. Nosaltres mateixos l'hem sentit i sabem que aquest és realment el salvador del món".
(Jn 4,42)*

Què es demana als iniciants

1. Primer de tot, la capacitat de deixar-se entusiasmar pel projecte que porta el MIJAC. Si no són capaços de posar-hi il·lusió, mica en mica aquesta entrega es farà feixuga i, en comptes de voler fer una opció pel MIJAC, s'aniran cansant i voldran experimentar altres camins.
2. Després, una maduresa com a persones que els permeti assumir amb coherència els valors que se li demanen com a animadors. Sempre parlem d'un mínim d'edat per ser iniciat i no ho fem endebades, sinó perquè l'animador ha de ser un educador i ha de tenir certs criteris assumits i interioritzats per tal de ser coherent amb el que intenta transmetre als infants. Això requereix temps i un recorregut personal que no es pot escurçar per mor de la falta

d'animadors als equips. Els infants s'ho mereixen. El tarannà educatiu i evangelitzador del MIJAC ho demana.

3. Que siguin capaços de canviar les seves prioritats prèvies després de conèixer el MIJAC.
4. Que tinguin una inquietud permanent per a formar-se com a persones i com a militants.
5. Que vulguin revisar la seva vida a la llum de l'Evangeli, la qual cosa comporta:
  - Que siguin persones obertes a l'autoreflexió, al treball interior, a la meditació de la Paraula.
  - Que es deixin interpel·lar per Jesús.
  - Que estiguin oberts al qüestionament de la seva vida per part dels companys de l'equip... és a dir, que siguin valents per aplicar el veure-jutjar-actuar en la seva vida diària i militant.
6. Que siguin capaços d'assumir que som un Moviment petit (però engrescador), preocupat més per l'acompanyament dels infants que no pas per l'èxit numèric de la nostra tasca.
7. Que siguin persones obertes a la fe, capaços d'agrair aquest do que ens ve del bon Déu. I que siguin capaços també, de créixer en la fe, com a militants, com a enamorats de Crist, capaços d'una entrega total als altres, als infants, i que siguin capaços de deixar-se meravellar pels petits miracles que s'hi donen entre la canalla, en el dia a dia, en el compromís i en el joc... en la transformació de les seves vides:

"Tots quedaren molt sorpresos i donaven glòria a Déu. Plens de temor, deien:

-Avui hem vist coses extraordinàries". (Lc 5,26)

Tenir una mirada d'infant

"-Us ho asseguro: si no torneu a ser com els infants, no entrareu pas al Regne del cel." (Mt 18,3)

És important que sapiguem veure el nostre moviment amb ulls d'infant, per tal de:

- Ser conscients d'aquelles coses meravelloses que ens envolten i volem transmetre.
- Ser capaços de valorar els aspectes positius que tenim i d'allò que podem aportar a aquesta societat, la qual necessita, ara més que mai, alternatives socials i espirituals.
- Ser valents a l'hora de desfer moltes coses que s'han fet, de desaprendre i saber trobar missatges que alimentin el cor i l'ànima.
- Descobrir en els propis infants la llavor amagada del Regne i deixar-se contagiar per la seva manera de ser i de fer.
- Relativitzar tot el que no és essencial i, alhora, entregar-se completament a l'activitat puntual que tenen entre mans.
- Somriure quan estan contents sense por a guardar les formes.
- Ser capaços de demanar el cel i conformar-se amb una abraçada cordial d'un amic.
- Parlar des del cor i confiar en els altres.
- Descobrir en el MIJAC la llavor del Regne de Déu que actua en i des dels infants.

Anar contracorrent

"No us preocupeu, doncs, pel demà, que el demà ja s'ocuparà d'ell mateix. Cada dia en té prou amb els seus maldecaps."
(Mt 6,34)

Sabem que el MIJAC és un moviment petit i que ens costa créixer, però també som conscients que la nostra situació no és única. Als nostres moviments germans els passa tres quarts del mateix, i també a altres entitats de lleure. Són molts els qui estan fent un procés de reflexió semblant al nostre. Això ens fa pensar que, potser, el que s'està donant és un canvi de la realitat socioeducativa que ens envolta.

En aquest sentit, portem a col·lació una reflexió sobre els canvis que pateix la joventut d'avui dia:

"Molts joves se senten atrets per la influència dels "cultes" al cos, imatge, diner, poder, prestigi, esport, música, espectacle, droga, sexe, velocitat, consum, lleure..."

Han nascut, viuen i valoren positivament una societat benestant, que amaga el dolor, la mort, la malaltia..."

Alguns resten impactats per la malaltia, la mort d'algú conegut, per un fracàs laboral, d'estudis, o emocional..."

A alguns els atrauen els signes, accions i projectes alternatius per una nova societat..."

Alguns resten captivats per les propostes de seguretat, de caliu afectiu, de comunicació, d'acció dura i directa, de fanatismes o de fonamentalismes religiosos, polítics, culturals..."

Els joves tenen al davant moltes ofertes de lleure, que abans estaven al recer de les parròquies, com diferents activitats esportives, culturals (teatre, cinema, jocs...), educatives (esplais, escoltisme...)

Avui dia, en una societat oberta, democràtica, hi ha pluralitat de propostes polítiques, humanistes, ètiques, religioses, amb el seu lloc social, que no necessiten de la protecció o tutela de l'església per desenvolupar-se. Així s'ha desitjat, s'ha lluitat perquè fos així i així s'ha aconseguit. Ara bé, l'església llavors, tant l'"alta" església, com la més propera al poble, s'ha trobat que els seus canals de comunicació amb la gent (i en concret amb les noves generacions) s'han tallat, fos en la forma "oficialista" de lligam amb els anteriors poders o fos de la forma "antirègim" o simplement popular, diferenciada del que oferia el règim dictatorial.

La imatge i realitat de l'església per part de molts joves és negativa, o si més no desconeguda: creuen que fan propostes de tipus moral (i de moral sexual), que són autoritaris, que intenten captar, "menjar el coco", enquadrar..."¹

Vivim immersos en un canvi important de paradigma social que, fonamentalment, afecta als joves. Per això no hem de desesperar-nos si la nostra crida no troba sempre ressò, si ens costa de trobar joves disposats a viure aquesta aventura.

Així, doncs, no ens podem deixar emportar només per la lògica dels números. Són freds i no expliquen les històries personals que hi ha darrere de cadascú. No justifiquen el perquè passen les coses. Això sí, no els podem perdre de vista i ens han de servir per ajudar-nos a pensar, a buscar alternatives.

El MIJAC és, en definitiva, un regal per a tots nosaltres, per a tots aquells que hi han passat, i per a tots els que vindran.

I l'hem de viure com a tal!

---

¹ Trobada de Consells Pastorals. Martí Codolar. Curs 2004-2005.

Encara que sigui a contracorrent.

Qui ha descobert el MIJAC i s'hi entrega és capaç de prioritzar-lo per sobre de tota la resta, perquè ha trobat un tresor amagat i ha estat capaç de renunciar a les altres coses per a gaudir-ne.

"Amb el Regne del cel passa com amb un tresor amagat en un camp: l'home que el troba el torna a amagar i, ple de joia, se'n va a vendre tot el que té i compra aquell camp." (Mt 13,44)

Com treballem al MIJAC

"Partint de la utopia a la que volem tendir i dels objectius que volem aconseguir ens plantejem el següent mètode que compartim amb altres moviments especialitzats. Aquest mètode segueix l'esquema de la RdV: veure-jutjar-actuar i celebrar.

• Revisar l'acció:

Es tracta de contemplar com està canviant la situació que volem transformar, quins compromisos havíem agafat i quins estem duent a terme; com fem presents les actituds de Jesús; què està suposant per a nosaltres aquesta acció...

• Celebrar l'acció:

A la llum de l'Evangeli ens adonem que Déu ens crida a transformar la realitat, ja que Déu opera a través nostre: "Cada vegada que feu això amb un d'aquests petits, a mi m'ho feu" (Mt. 25). Així doncs, reflexionem els encerts i fracassos, l'alegria i frustracions, els moments d'amistat i de tensions que s'han donat per tal de cercar nous camins de progrés. I amb la celebració reconeixem la presència permanent de Jesús en la vida de cadascú i en la nostra tasca i que ens convida a progressar. La pregària i l'eucaristia són, per a nosaltres, signes de la presència, amor i força de Jesús.

• Tornar de nou a l'acció:

Perquè tota la vida i tota activitat dels infants estigui amarada pels valors de l'Evangeli i procurar que l'acció no hagi estat quelcom puntual, sinó que suposi un canvi d'actituds: ser fidels a Jesús que ens convida a fer sempre presents els valors del Regne.

En tot aquest procés els animadors hem de mirar com presentem l'acció i ens hem de situar com amics i testimonis davant el protagonisme actiu i evangelitzador que han de tenir els infants.

Les nostres possibilitats

Com a persones creients i compromeses amb el món infantil comptem amb la nostra disponibilitat i amb la nostra opció pel món infantil; el nostre coneixement de la realitat infantil i del barri i la nostra relació amb la parròquia i amb algunes entitats del barri. També hem de reconèixer, però, les nostres limitacions horàries i les que provenen dels nostres errors, badades o poc interès puntual. També som conscients de la nostra (de vegades) poca incidència davant altres punts de referència que tenen els infants (la televisió, els amics del carrer o de l'escola...).

Tot això, ens fa ser prudents i concebre la nostra tasca com a corredors de fons que hem de treballar a llarg termini, sabent que la meta no està a les nostres mans, sinó a les de Jesús."²

La tasca del MIJAC no és estar els dissabtes amb la canalla. És transmetre una forma de ser i de fer, uns valors basats en la figura de Jesús. Això no està de moda, i encara menys darrerament. La societat està cada vegada més allunyada d'aquests valors, com a mínim en l'aspecte més formal i conscient, però ara més

---

² MIJAC LLEFIÀ, PEC. Badalona, 2003. Citat a: JUÁREZ, M., *Com eduquem al MIJAC. Manual de bones pràctiques per a animadors*. Barcelona. 2009.

que mai, els demana a crits, això sí, en formes difícilment comprensibles, amagats en tot de conflictes socials, econòmics, polítics, etc... Molta gent està perduda, nosaltres oferim una alternativa.

Es tracta d'un treball d'alt nivell, de gran exigència.

- Al MIJAC no juguem per jugar, no som activistes de joc ni professionals del lleure.
- Tenim uns valors sòlids, fonamentats i ben pensats, i que sabem que són bons, que funcionen i que transformen en positiu a les persones.
- També s'hi demana un fort compromís en hores, en treball i organització. Bona part dels animadors assumeixen responsabilitats ja sigui al Centre, a la Diòcesi o a Catalunya... o a diferents nivells.
- Fins i tot n'hi ha que porten responsabilitats, també, en altres moviments.

Cada vegada ens autoexigim més... i això també ens allunya de determinats individus i perfils socials.

»-Senyor, aquí tens els teus diners; els he guardat embolicats en un mocador. Tenia por de tu, perquè ets un home exigent: reclames allò que no has invertit i seques allò que no has sembrat.

»Ell li respon:

»-Amb les teves mateixes paraules et condemno, servent dolent! Sabies que sóc un home exigent, que reclamo allò que no he invertit i sego allò que no he sembrat. Doncs per què no posaves els meus diners al banc i ara que he tornat els hauria recobrat amb els interessos?" (Lc 19,21-23).

AI MIJAC sabem de qui ens hem fiat

Nosaltres, però, sabem de qui ens hem fiat i estem disposats a tirar endavant la responsabilitat que tenim encomanada, perquè confiem en "l'amo de la vinya".

Després de més de trenta anys creiem que som bons executors. Sabem el que volem i sabem com fer-ho, però potser no som capaços de transmetre el que podem oferir.

Hem de saber arribar a la gent, sense complexos, amb un missatge adequat a la gent que ens envolta.

De totes maneres, també, hem après que només hi sent aquell que té ganes d'escoltar.

"S'ha fet insensible, el cor d'aquest poble!

*S'han tapat les orelles,
han tancat els ulls,
no fos cas que els seus ulls hi veiessin,
les seves orelles hi sentissin,
el seu cor compregués
i es convertissin.
I jo els guariria!" (Mt 13,15).*

Hem d'estar a prop de la gent per saber trobar el moment en què estan disposats a parar l'orella. I hem de tenir molt clar que potser no ens correspon a nosaltres esperar el fruit:

"En aquest cas té raó la dita: "Un és el qui sembra i un altre el qui sega." Jo us he enviat a segar on vosaltres no havíeu treballat. Altres van treballar-hi, i vosaltres us heu beneficiat del seu treball." (Jn 4,37-38)

*"No ens donis a nosaltres la glòria,
no ens la donis, Senyor;
dóna la glòria al teu nom,
perquè ets fidel en l'amor." (Sl 115,1)*

CONCLUSIONS

Què podem fer-hi?

El dia a dia ens pren molta energia, és natural, perquè dediquem els nostres esforços als qui tenim més aprop. Podríem dir parafrasejant un conegut lema del reciclatge que hem de pensar globalment i hem d'actuar localment. Per això, destaquem uns petits consells:

- Cal que sapiguem diferenciar el fons (el contingut) de les formes (la manera de fer les coses).
- Hem de prioritzar els esforços. Hem de saber trobar el rendiment òptim a cada esforç concret.
- No hem de llençar mai la tovallola. Els fruits poden trigar en arribar... però n'arriben.
- El desgast personal no ens pot superar ni com a militants ni com a iniciadors.
- Hem d'estar convençuts del que fem.
- No hem de rebaixar les exigències del MIJAC.
- Hem de garantir un mínim de maduresa personal en les persones que es vulguin iniciar al MIJAC.
- Cal trobar eines per l'aprofundiment personal per a tots els animadors.
- Cal oferir més possibilitats de formació, sobretot personal i espiritual.
- Hem de ser persones esperançades. La fe ens ajuda a mantenir-nos fermes i entregats.

Com hem de convocar al MIJAC

A la valoració de la prioritat catalanobalear, vam constatar que cadascú aplica formes de fer diferents. De ben segur que no hi ha fórmules estàndards, com no són iguals tampoc els contextos en què ens trobem. A uns els funcionen unes coses, a altres, d'altres.

Podem, però, destacar algunes aspectes a tenir en compte en qualsevol situació en què es doni la convocatòria:

- Ens cal un treball conjunt entre moviments germans (MIJAC – JOC - ACO).
- Hem de cuidar els animadors joves que provenen directament del MIJAC.
- No hem de perdre de vista els grups de joves que hi ha a les parròquies, a les comunitats religioses...
- Hem d'arribar també als joves que tenen un compromís social o una consciència de compromís.
- No hem de desistir del boca a boca i dels contactes personals.
- Hem de fer un seguiment acurat dels joves amb qui volem contactar.
- No hem de tenir por de donar-nos a conèixer en els diferents àmbits en els que ens movem.
- No hem d'amagar (ni voler rebaixar) l'exigència que comporta el MIJAC.
- Hem de tenir una clara visió eclesial i sentir-nos membres de l'Església.

Per acabar...

Amb la reflexió encetada durant aquest curs és possible que no trobem "la solució", potser perquè no hi és, potser perquè no la sabem trobar, potser perquè el nostre cap i el nostre cor no és prou valent per trobar-la...

O potser sí... de mica en mica.

I, sobretot, us convidem a saber valorar els petits passos que anem donant i els brots verds que poguem percebre al nostre entorn...

"Qui mereix la confiança en una cosa molt petita, també la mereix en una de gran, i qui enganya en les coses petites, també enganya en les grans." (Lc 16,10)

Visca!

Barcelona, setembre de 2010.

mijac